

FOLLOW THE LEADER

Weinig onderwerpen in de audio zijn zo controversieel als bekabeling. Pure oplichterij volgens de één, onmisbaar om het uiterste uit de set te halen volgens de ander. De één kan of wil het niet horen, de ander kan of wil het wél horen. De objectiviteit van 'meten is weten' tegenover de subjectiviteit van het 'horen'.

Nu is het zo dat verschillen tussen kabels prima te meten en daarmee dus objectief zijn. De eenheden van weerstand, inductie en capaciteit zullen geen publieke geheimen zijn en ja, die hebben invloed op het gedrag van een kabel en kunnen daarmee tot meer of minder hoorbare resultaten leiden. Nu ben ik geen natuurkundige en zou mijzelf op zeer dun en glad ijs begeven door hier dieper op in te gaan. Zo leg ik me neer bij de voor mij meer begrijpelijke elementen als materiaalkeuze, architectuur en verdere toegepaste materialen en de mix dáárvan in combinatie met een mix van de eerdergenoemde eenheden van weerstand, inductie en capaciteit. Uiteindelijk zal deze combinatie leiden naar het doel van de betreffende ontwerper, waarmee we kunnen spreken van een filosofie.

Bekabeling met een doel?

Waarmee het kabeldilemma alleen maar groter dreigt te worden. Tussen de 'believers' zijn er ook weer meerdere kampen: die van peper en zout - het mixen van verschillende merken en dus filosofieën -, en die welke zweren bij die ene filosofie. Het eerste kamp treffen we het meest aan, de tweede iets minder vaak omdat er toch iets van een zweem van 'lafjes' aan hangt. Peper en zout en wat die meer zij, de gemiddelde audiofiel weet er alles van. Totdat zich een filosofie aandient die de uitspraak 'het geheel is meer dan de som der delen' ook daadwerkelijk hard weet te maken. Het Japanse 聖Hijiri is hierin, wat mij betreft, een schoolvoorbeeld. 聖Hijiri heeft een zeer duidelijk doel. En hoe meer 聖Hijiri in een set wordt toegepast, des te beter dat doel zich weet te openbaren.

聖Hijiri

聖Hijiri is het kabelmerk van Combak Corporation, dat u wellicht weer kent van de tuning componenten van Harmonix of de (bijna) onovertroffen XRCD cd-serie. Kazuo Kiuchi, oprichter en hoofdingenieur, ontwikkelt en maakt sinds 1990 producten die de weergave van een set kunnen verbeteren of de luisterruimte beïnvloeden, waardoor een prettiger luisterervaring ontstaat. Voorop bij deze producten staat een muzikaliteit die zich door het hele weergavespectrum begeeft. Tot op heden ben ik nog geen product van Combak tegengekomen dat slechts een enkel facet in de weergave benadrukt. En dat is, wat mij betreft, een stevige aanbeveling.

Goed, 聖Hijiri... Tijdens de behoefte aan een nieuwe interlink en er een behoorlijk aantal zonder overtuigend resultaat geprobeerd te hebben, kwam daar opeens de 聖Hijiri 極Kiwami voorbij. Het was na drie seconden al duidelijk: dat gaat 'm worden! Plus dat mijn interesse naar de rest van het gamma van 聖Hijiri nogal gewekt was. Een telefoontje naar importeur Daluso bracht mij de gehele toplijn van 聖Hijiri, de Million Maestro-lijn. Kiuchi-San is zoals altijd niet scheutig met informatie over de bestanddelen van deze kabels. Koper op eigen specificatie,

directioneel, RF-afscherming en handgemaakt. Daar moeten we het mee doen. Om eerlijk te zijn ben ik op een punt aanbeld waarbij ik een dergelijke rudimentaire mededeling informatiever ben gaan vinden in vergelijking met de confrontatie van tig toegepaste technieken die bij nadere bestudering te vaak oude wijn in nieuwe zakken inhouden.

Uitgezonderd de digitale kabel, kenmerkt de lijn zich door het gebruik van twee houten blokjes in het midden van de kabels. Daarbinnen vindt iets van magie plaats. Daarbij moeten we dan richting het tunen van resonanties gaan denken. Let op dat ik vermijd het woord 'opheffen' te gebruiken, de goede verstaander herinnert zich het eerder genoemde 'mixen' van elementen.

De test

Het feit dat de 極Kiwami een kleine revolutie teweeg wist te brengen is in eerste instantie natuurlijk geweldig, maar voor een test tegelijkertijd ietwat ongemakkelijk. In elke set zal een kabel zich anders kunnen gedragen. Daarop de vraag, is mijn persoonlijke ervaring met deze interlink niets meer dan een 'lucky shot'? Om wat variabelen weg te nemen is de test ook op twee andere sets uitgevoerd, zodat er uiteindelijk op drie, stevig uiteenlopende systemen is geluisterd. De volgende luisterimpressies zijn dan ook een gemiddelde van

alle opgedane impressies. Ter test zijn beschikbaar de Takumi 匠 netsnoer, de 極Kiwami RCA interlink, HDG RCA digitale kabel en de H-SLC luidsprekerkabel.

Hoewel begonnen met een stapel diverse muziek werd deze gaandeweg teruggebracht naar drie albums: Patty Waters 'Sings' (ESP 1025), Tindersticks 'Philharmonie de Paris' Live (LuckyDog 19) en Sonny Boy Williamson 'Keep It To Ourselves' (Storyville STCD 4176). Drie albums die de nodige intimiteit kennen en pas echt gaan schitteren als de set een behoorlijke mate van synergie tussen alle onderdelen kan laten zien - waarmee ik eigenlijk het nodige al verklap! Combak adviseert een volgorde van aanpak als volgt: netsnoer(en) van versterker(s), luidsprekerkabels, analoge interlinks, digitale interlink. Als dat is gedaan, de netsnoeren van de broncomponenten en externe voedingen. Een eerste uitprobeersel deed mij een kleine aanpassing in deze volgorde doen: netsnoer, interlink, luidsprekerkabel, digitale interlink.

De test is in A/B/A uitgevoerd. Eerst de verschillen tussen de oorspronkelijke en nieuwe toestand beluisteren, daarna terug van de nieuwe naar de oorspronkelijke toestand. Puur om te checken of de verandering ook daadwerkelijk een verbetering is.

In twee sets was sprake van een klankmatig dominante kabel:

de 極Kiwami in de één, de Takumi 匠 in de ander. De derde set liet een meer gelijkmatige ontwikkeling zien. Dit maakt het wat moeilijk om de kabels heel specifiek individuele kwaliteiten toe te kennen, maar qua sfeer en rol in een set gaat het beter.

De Takumi 匠 geeft een zeer open karakter, breed, rijk van timbre en weet een hoop lucht rond stemmen en instrumenten te krijgen zonder dat het podium uit elkaar valt, terwijl de communicatie tussen de uitvoerenden maximaal behouden blijft. Op het eerste gezicht lijkt er diepte verloren te gaan maar gaandeweg wordje meer en meer bewust van een akoestisch natuurlijk podium. De Takumi 匠 fungeert als 'dienblad' waarop de andere kabels zich kunnen nestelen. De 極Kiwami volgt het ingeslagen pad van de Takumi 匠, maar brengt meer definitie en structuur in de details alsmede de nodige snelheid. Het is ook deze 極Kiwami die laat zien waar 聖Hijiri het om te doen is: muzikaliteit, flow en detaillering gebruiken om de essentie van een instrument of stem te vatten. Je zou kunnen zeggen dat qua detail 聖Hijiri zich naar binnen richt zonder introvert te zijn.

De H-SLC luidsprekerkabels ronden het geheel af qua filosofie. De ruimte-informatie, belangrijk bij deze opname van Tindersticks, is nu maximaal, de akoestiek van de gehele zaal in de microfoon. In het zachte uitdoven van de toch wel

moelijk weer te geven stem van Stuart Staple ervaar je een uiterst gevoelig en bijna onmerkbaar vibrato. De adem van Patty Waters ronduit sensueel in je oorschelp, de smakkende mond van Williamson op en om de harmonica. Dit is eigenlijk de stap waarin muziek mensenwerk wordt en de weergave daadwerkelijk organische en fysieke eigenschappen krijgt. De HDG RCA digitale kabel weet hier alsnog een schepje bovenop te doen. Net weer meer lucht om de uitvoerenden heen, net wat meer tastbaarheid in structuur en zorgt voor een ruimte achter het podium waar vooral een indrukwekkende stilte en energie samengaan. Dat laatste een nieuwe belevenis in wat we normaal de zwarte achtergrond noemen. Qua werking in het geheel zet ik de HDG tussen de 極Kiwami en de H-SLC.

Conclusie

Het is duidelijk dat Kazuo Kiuchi een berg kennis in huis heeft en precies weet hoe hij die moet toepassen op zijn producten. De 聖Hijiri Million Maestro-lijn volgt een duidelijke filosofie waardoor we eigenlijk over een compleet kabelsysteem kunnen praten. Kenmerkend voor dit systeem is een bijna absolute natuurlijkheid, vanzelfsprekendheid, dynamiek op zowel macro- als microniveau, een rijk kleurenpalet, betrokkenheid en een afwezigheid van alles spectaculair. Je wordt bijna letterlijk in het geluid gezogen waardoor luistersessies doorgaans een stuk langer duren dan

de bedoeling is. De klank leunt iets naar het warme, maar dit zonder enige vorming van smering of verlies aan informatie. Een ander belangrijke kwaliteit is dat het klankkarakter van de set als zodanig niet verandert. Dit laatste bleek toen de oorspronkelijke kabels weer teruggingen. Tja, het karakter volkomen herkenbaar maar nu met een synthetische rand, die nooit eerder opviel...

Behoorlijk, maar bekoorlijk

Al dit moois komt helaas met een behoorlijk prijskaartje... voor 1,5 meter Takumi匠 betaal je 4.500 euro, 1 meter 極Kiwami RCA komt op 2.500 euro, 1 meter HDG RCA komt op 1.200 euro en 2,5 meter H-SLC komt op 7.450 euro. Als systeem ga je hiermee letterlijk met billen bloot. 'Stapsgewijs' is natuurlijk een welkome en realistische optie. Begin met de Takumi 匠 of met de 極 Kiwami. Grote kans dat één van deze kabels het grootste deel van het werk gaat verrichten. Vervolmaken kan altijd later. Aanbevolen voor de liefhebber die voorbij wil aan de waan van de dag en op beschaafde manier door muziek bij de strot gegrepen wil worden. Niet door imposante overdetaillering, maar bekoorlijk door de waarde van doortekende en vooral oprechte eenvoud. Dat laatste uit een set toveren blijkt vaak de grootste uitdaging.

[Meer informatie op www.daluso.nl](http://www.daluso.nl)

